

3-12 по 15 вересня в Києві проходив
Форум християнської молоді України,
що входив до програми заходів з'їзду
християнської молоді, присвяченого
2000-літтю Різдва Христового.

Ініціатором Форуму було відмінно зроблено. Відзначається підготовка зусиллями всіх учасників та організаторів. У цьому є позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Форум відбувся в ідеальних умовах. Усі учасники були високо мотивовані, а саме засідання проводилися в дружливій та сприятливій атмосфері. Важливим є те, що Форум став першим кроком на шляху до поширення християнства в Україні.

Під час Форуму було зроблено багато важливих висновків та рішення. Особливу увагу було приділено питанню розвитку християнської молоді в Україні. Було відмінено питання про фінансову підтримку молоді та розширення її роботи. Було відмінено питання про створення християнської молодіжної організації.

Форум був відмінно організований та проводився в ідеальних умовах. Усі учасники були високо мотивовані, а саме засідання проводилися в дружливій та сприятливій атмосфері. Важливим є те, що Форум буде першим кроком на шляху до поширення християнства в Україні.

Будь-які питання, які будуть виникнути після Форуму, будуть вирішені відповідно до обговорюваної програми.

Наша участь на християнському Форумі молоді України

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Ініціаторами Форуму було відмінно зроблено. Відзначається позитивний зразок для подальшої розвивання християнської молоді в Україні. Але існують проблеми, які треба вирішити. Однак, якщо вони будуть вирішені, то Форум буде успішним.

Віліна Меркулова.

Одні з найважливіших підсумків Форуму - це створення християнської молодіжної організації, яка буде продовжувати роботу після Форуму.

«Благоразумный видит беду и укрывается; а неопытные идут вперед и наказываются» (Пр.22:3).

Бог обладает способностью предвидеть наперед результаты тех или иных действий, поступков, слов. Поэтому в Своем обращении с человеком Он часто использовал и использует сегодня слова предостережения. Эти предостережения, данные Богом, записаны в Священном Писании и в Свидетельствах Духа пророчества.

Человеку, созданному по образу и подобию Божию, следовало бы тоже обладать способностью перспективного видения, понимать причинно-следственную зависимость, чтобы, избирая доброе, иметь хорошие результаты. Этую способность, заложенную в человеке от начала Богом, но в определенной степени утерянную из-за греха, мы можем развивать в себе, доверяя предостережениям Божиим и внимательно используя накопленный человечеством жизненный опыт.

Чтобы доверять предостережениям Божиим, нужно верить в то, что Бог не

порой даже плачевным последствиям. Начнем с самых простых примеров: в книге Притчей 20:11 сказано: «Отрока можно узнать по занятиям его, чисто ли и правильно ли будет поведение его». Поэтому, как девочка одевает своих кукол, в какие игры играет с ними, наконец, каких кукол выбирает для игры или просит родителей купить ей, можно предвидеть ее будущие склонности и поведение. Родители зачастую не обращают на это никакого внимания, слепо следя желаниям ребенка, mode и обычаям, принятым в мире. То же самое можно сказать и о мальчиках. Игрушки, приобретаемые для них родителями, например: танки, пистолеты, индейцы с томагавками или кинжалами в руках и игры, избираемые ими, никак не способствуют развитию в них доброго характера в будущем.

Несмотря на определенные и неоднократные предостережения Духа пророчества относительно отрицательного влияния раннего общения между мальчиками и девочками, родители уже с дошкольного возраста выбирают для них не-

бе смелость оправдываться тем, что об «этом» дети уже давно все знают, а потому говорить об «этом» нужно, ибо это имеет воспитательное значение. Если они действительно желают учить детей сохранять свое целомудрие и чистоту характера, пусть не полагаются на свои воспитательные способности, заимствованные у светски настроенных авторов, которые, «как Содомляне, о грехе рассказывают открыто» (Ис.3:9), но больше читают наставления Духа пророчества относительно этих вопросов и учатся пользоваться словами и выражениями, заимствованными из этой книги, а детей учат «затыкать уши свои, чтобы не слышать о кровопролитии, и закрывать глаза свои, чтобы не видеть зла» (Ис.33:15).

Недостаточно сетовать на безнравственность, проникающую из современного общества вовнутрь Церкви, и констатировать факты безнравственного поведения ее членов. Необходимо видеть причины, приводящие общину к такому состоянию, говорить об этом в нужном месте и подобающим образом,

«Мы должны откликаться!»

ошибается в суждениях и выводах, и что в обращении с нами Он руководствуется искренней любовью и имеет о нас самые благие намерения. Чтобы развивать в себе правильное перспективное видение и с добной целью пользоваться им, нужно осознать наше несовершенство в суждениях и противостоять склонности к самоугождению, стремлению идти навстречу сиюминутным желаниям и привычке действовать под влиянием своих эгоистичных и честолюбивых настроений и чувств. В книге «Христианское воздержание» Уайт говорит о «ложном понятии об опытности», когда человек свои устоявшиеся, но не всегда добные привычки выдает за положительный опыт и побуждает других следовать тому же. В действительности же этот опыт ведет к плохим последствиям. «Есть пути, которые кажутся человеку прямыми, но конец их — путь к смерти» (Пр.16:25).

Таких ошибочных представлений накопилось много в практике нашей личной, семейной, общественной, в том числе и церковной жизни, и потому их следовало бы пересмотреть в свете предостережений Священного Писания. Не будем говорить о таких моментах, когда человек, понимая, что делает плохо, «коварно вредит другу своему и потом говорит: «Я только пошутил» (Пр.26:19). Есть много других случаев, когда отсутствие предусмотрительности приводит нас и наших близких к отрицательным,

вест и женихов, говорят об этом в их присутствии, знакомят их, учат взаимному ухаживанию. Подросткам родители разрешают прогуливаться парами, писать друг другу любовные записки и делать все то, что никак не соответствует их возрасту и тем более не развивает в них целомудренный характер. Иногда сами родители проявляют открытую ревность за влияние в сердце сверстников своих дочерей или сыновей, а потом хотят, чтобы их дети были благополучны в жизни и не оказались в сетях безнравственности. Вместо того чтобы противодействовать разлагающему влиянию современного мира, они сами содействуют несвоевременному развитию в своих детях эротических чувств, приводящих к пороку в их поведении и характере.

Мало бдительности проявляют в этих вопросах и служители Церкви, а тем более их жены, которые сами бывают вовлечены в болезненные переживания относительно своих дочерей, вместо того чтобы учить их спокойному доверию Богу во всех жизненных вопросах. Апостол Павел учил, чтобы сестры старшего возраста учили молодых быть целомудренными (Тит. 2:4-5). С этим же увещанием он обращается к юношам и людям старшего возраста (ст. 6,2). Между тем, как часто бывает, когда старшие люди в присутствии детей свободно ведут такие разговоры, о которых апостол Павел сказал бы: «стыдно и говорить» (Ефес.5:11-12), и при этом находят в се-

а также принимать меры, чтобы закрыть «шлюзы», через которые поток зла «наводняет» Церковь. Следует подумать о нашей литературе, которая свободно раскупаются подростками, о совместных пляжах и лагерях, пропагандируемых многими служителями Церкви, о ранних знакомствах, телесериалах, просматриваемых детьми по примеру родителей, чтобы понять, чем живет сегодня адвентистская молодежь и что ее ожидает в будущем.

Еще одна причина нынешнего бездуховного состояния Церкви, требующая пристального внимания, — это современный метод пополнения Церкви новыми членами и отношение служителей к их воспитанию. Принцип: «мое дело крестить, а будут ли они спасены — это их личная забота», — стал доминирующим среди служителей. Несмотря на явные указания Библии, Духа пророчества и Церковного руководства относительно того, как должна проводиться подготовка к крещению, вышеупомянутый метод используется евангелистами и поддерживается церковными руководителями различных уровней ради показателей нереальной статистики и перенимается рядовыми пасторами, сориентированными на развитие «Глобальной Миссии», но никак не на подготовку людей ко спасению. Слова апостола Петра: «Какими должно быть в святой жизни и благочестии вам, ожида-

ДОПОМОЖИ МОЛОДШИМ

Багато хто з вас, діти, колись вчили і рекламивали вірш про те, як Бог створив наш світ. Ваші батьки, дідусі і бабусі дуже хочуть, щоб тепер ваші молодшенькі сестрички, братики чи просто малята з церкви теж могли його вивчити. За їхніми численними проханнями ми друкуємо сьогодні цей вірш не тільки російською, як ви його вчили, але й українською мовами. Будь ласка, діти, допоможіть маленьким. Це принесе радість і задоволення і їм, і вам, і дорослим, а ще більше — Ісусові.

В перший день создал Бог свет —
Вечной ночи больше нет.

Во второй день облака
Подняла Его рука.

В третий день создал Бог сушу,
И деревья, и цветы,

Сливки, яблочки и груши
Превосходной красоты.

Также воды Он собрал
И морями их назвал.

В день четвертый в небесах
Солнце засияло,

На земле в его лучах
Всем теплее стало.

Вечером взошла Луна, —
Всем нам нравится она, —

Звезды засияли

В темно-синей дали.

В пятый день по небу птички
Быстро пролетели,

А в морской, речной водичке
Рыбки заблестели,

Раки, крабы и лягушки,
И красивые ракушки.

А на следующий день

Появился вдруг олень,
Слон большой и мышка-крошка,

Мишка, лошадь, ослик, кошка.
И как всем делам венец

Создорил Он наконец
Человека. Имя Сам

Дал Господь Ему: Адам.

А потом создал Бог Еву —
Просто чудо-королеву, —

И Адаму подарил.

Ох и счастлив же он был!

Так пришли к концу труды,
«Что же дальше?» — спросишь ты.

Дальше отдых и покой

В день субботний, в день седьмой.

Бог субботу отменил,
Освятил, благословил,

Заповедал человеку

Этот день святить вовеки.

Кто Творца желает чтить,

Будет этот день святить.

Чи знаєте, другі, як світ Бог створив
Усього за шість звичайнісінъкіх днів?

Земля напочатку у темряві була,
Та враз вона голос могутній почула:
«Хай станеться світло!» І світло
з'явилось,

Земля із полону пітьми враз звільнилась.
Буввечір, був ранок — день перший минув;

Роботою Бог задоволений був.

Наступного дня землю свіжим повітрям
Дбаливо, немов немовля, обгорнув,
І хмарки легенъкі дав в іграшки вітру,
Буввечір, був ранок — день другий минув.

А потім з'явиться велів суходолу,
І водам, і морю зібраться звелів,

Земля заквітчалась, дерева додолу
Схилили повнесенъкі віти плодів.

Буввечір, був ранок — день третій минув;
Творінням Господь задоволений був.

Четвертого дня на небеснім просторі
З'явилася Сонце, і Місяць, і зорі —

Чудові світила для дня і для ночі,
Що й досі дивують і радують очі.

Ось так і четвертій день праці минув,
І знову Творець задоволений був.

Новий день народжує ще одне диво:

Бог слово промовив — і враз галасливо
Пташиная зграя у небо майнула,

І вперше земля наша пісню почула.
У морі з'явилася сріблясті рибини,

Всілякі істоти, живучі водою,
І краби кумедні, і дивні перлини, —

Все око Творця милувало красою.

І добре було все, що бачив, що чув;

Буввечір, був ранок — день п'ятий минув.

А шостого дня всі ліси і долини

Наповнили мешканці нові — тварини:

Великі слони і малі мишенятка,

Верблюди і леви, і сірі зайчатка.

Всі лагідні, міфні, бадьюрі, веселі,

Взялись готовити родинні оселі.

І ось вже надвечір творінню Своєму

Людину хазяїном ввів до Едему.

Ім'я їй він дав чоловіче — Адам,

А потім дружину створив йому Сам.

Щасливий Адам її так покохав...

І Євою милу дружину назвав.

Творець все що бачив і цифро радів.

Ось так промайнули всі шість творчих

днів.

А сьомого дня все раділо й співало,

Творців надхненну хвалу надсидало.

Бо в день цей від праці Він Сам відпочив,

Поблагословив його і освятив.

Щоб вдячні нащадки Адама і Єви

Навік не забули всі дії Творців,

Який так чудово весь світ наш створив

Усього за шість звичайнісінъкіх днів.

Ольга Бокова.

